

דברי

הכפר

ל ב ק ר פ ל י ש ה (מאי 1948)

נכונים מפקדיה!
שכיריה הוכנו!
משאח לב פחותיה: סכין-בחזה
למדינת היהודים... וברוך שהחינו
וקימנו והגענו לזמן הזה.

מי יכיר בממשלת העם המקמח?
מוסקבה?
ושינגטון?

זמן לא ישהה פתרוניו.
אך מחר יחברר למדינה-במלחמת
אם נגזר כי ערב בה תכיר ראשונה!

אם הדרך ה זאת נועדה לה מערש
למדינת ישראל,
היא תלך בה עד תם!
עוד יראה העולם: את לבו של הפרס
תרשש היונה הנולדת היום!

כי העם העתיק שעליו היא רוחפת
לא יתננה לפל לרגליו נוטפה-דם.
למול חרב שכירי-בח-ערב הנשלפת
כל דורות ישראל ישלפו מנדנם.

(נ. אחרמן)

מ ה נ ש מ ע ! ?

* האולפן, ביוזמה עצמית, אספו 200 ל"ל
ל"מלוה הבטחון".

* מועדת תרבות נודע לנו שמנסים לארגן
חוגים שונים. בכלל, מתבקשים מרכזי הועדות
לנסות, עד כמה שאפשר, להמשיך בעבודה שוטפת.

מ ז ל ט ו ב !

י מ י ה ו ל ד ח

לילך הדר	-	19/10
דני חייט	-	
ג'ק גולן	-	20/10
נוח שין	-	22/10
יואל ויינשטראוב	-	
נעמי פורסטר	-	24/10
דני פורסטר	-	
עמי בן-צבי	-	

י מ י נ י ש ו א י נ

מטי ואיזי דיבון - 22/10

* כשתקראו שורות אלה תהיה מלחמה זאת
בת שבועיים כמעט, והחיים הוזרים
למסגרתם הרגילה... כמעט.
בני הכיתות הגבוהות עוזרים עדיין -
בעבודות שונות ולפי התכנית יחזרו
ללמודים ביום ראשון - חופש סוכות קצת
משונה עבר עליהם! הצעירים חזרו
ללמודים כמעט סדירים, בדומה לבני
גילם בכל הארץ, ובקרה לפצות אותם
אחרי המלחמה.

**
* מכל הבנים והחברים בשורות פעיל
קבלנו ד"ש לפחות פעם אחת בימים
האחרונים, ובלבד תפילה לשלום כולם.

* פעולות אמוץ שונות שלבו ממיסכות.
בנה"ח צפת מבקרות חברות, שולחים
עוגות, וכולבים מכתבים. כנראה היינו
הראשונים שהתחילו במבצע זה ובטי ד.
מספרת עד כמה התרגשו גם פצועים וגם
עובדים כשהגיעה "המשלחת" שלנו.

המועדון הפך למועדון צעירים, כששולט
בו צבע חקי.

בגליון זה תקראו גם כמה מכתבי
תודה ברגשים.

* ביבתיים חזרו בועה ורונת הביתה.
אחרי 5 ימי המתנה מתוחים בשדה התעופה
בחול"ל. עוד פבים מוכרות ששבו מחול"ל
הם אלקס וברוק.

* לחוזרים ארצה הצטרף גם שלום ד', ועוד
לפני שהגיע למשק הסילו עליו לבצע קניות
שונות בח"א!

* קלמן, ג'ורג', יוסי כ', הספיקו לקפץ
הביחה לבקור הטוף.

* בצוות מצומצם, ממשיכים אנשי החולה לקסף
את הכוחה. במקום שתי משמרות, עובדת קבוצה
אחת משמרת וחצי.

* קטיף האשכוליות התחיל, בעזרת "דרור",
אוסטרליים וזמניים, ובמסע מסיימים את קטיף
התפוחים בעזרת ילדי "הירדן"

**עדיין לא שמענו מאת טוביה.

נדליק	נר
לזכרו	של
ל י א ו נ	ל י ט מ נ
25/10	

עקידת יצחק

בליל יום הכסוד, כשטרם ידענו מה טומן בחובו הגורל, ישבו כשלושים חברים והתייחסו לפרק בתנ"ך הדרן בעקידת יצחק והמשמש פרשת קריאת התורה בראש השנה.

שמענו קריאה יפה, בתוך שפת הפרק ובתנו את דעותינו לבסוף האיום בו הועמד אברהם. לבסוף הגענו לפולמוס רעיוני שבו אמר אחד "אדם רשאי לדרוש קרבן מעצמו אולם אינו רשאי לפרש אותו קורבן מבנו". לעומת טיעון זה קמו רבנים והפיקו "כשאדם מאמין בדבר מה - בדת, באורח חיים מסוים, בלכתו בדרך מסוימת, בשבתו בארץ זאת - ומחבר, אם לא במילים אז לפחות במעשים ובדוגמה אישית, את ילדיו שעליהם ללכת בעקבותיו, הוא כבר מטיל על הדור הבא, על הדורות הבאים את אותה עקידה שהוא התבסס בה עצמו בהיותו צעיר".

מתוך השיחה ובתוך הפרק הסתמנה בסתם מחשבה האומרת שיצחק הלך עם אביו אברהם תוך ידיעה שהוא עומד להיות הקרבן ולא התנגד. למחרת בבקר בא האויב והוכיח עד כמה רואים בנינו את עצמם כעקודים מרצון כהמשך למעשי אבות. קמו והלכו ליחידות כשנקראו וכלי שנקראו. וכמו אברהם אבינו, אבות ואמהות כאחד אומרים בכל האהבה שניתן להשמיע בשתי מילים פשוטות "הבני בני".

אבי הטרוגלודיט

הטרוגלודיט הוא יצור שחי מתוך הכרח או מתוך רצון מתחת לפני האדמה - כזה אבי כיום לפחות חלק מן הזמן. שבנו אותי בשבוע הראשון של המלחמה במקלט "הנעליים". סוף סוף הגענו לגן העזן של הרגליים העיפות - בעליים מקיפות אותך מכל צד והליצים מכריזים כזבנים מקצועיים "סוף העונה מי שרוצה בעליים ישוב ויתאים".

החיים בכסוד מהר למסלול קבוע: המוטיקאים בוחרים, העצבנים בולעים את כל החידושים המזדמנים - שיבה, בגד כאב ראש, מביעת הריון, הרזיה, הרגעה (טוב שלא היו כדורי פינג-פונג בטיבה). המתמכרים מעשבים או שותים קפה או תה וה"גבראליים" מפרשים את מהלכי המלחמה.

בפנים צפוף ואין הרבה אויר לכן כל אחד מבטא את אופיו בבחירת מקום הטיבה שלו: שביים בתוך כוך צדדי; הבחבקים על יד הפתחים; אהדי הבלשים בישיבה ע"י מקור האור היחיד הדולק בלילה ובעלי הגישה - האינדבידואלית בישיבה על המדרגות.

הכל מתנהל כהלכה עד שבשעה 4.00 מחליטה צפם טובה להכין תה בחדרה הסמוך ולהגבא לחבר'ה במקלט. מי שלא התבסס בהעברת כוסות תה מהבית מלמעלה למטה ובחזרה (כשאינן קובים אפילו כשמעירים אותם בלחישות דרמטיות) מעבר לאותם דרי מדרגות, אינו יודע תושיה אמיתית מהי.

מחשבות

- ההבדל בין אנגליה וצרפת לבין דונה הגוזה (אם יש כזאת) - שמו האחרונה אתה מקבל תמורה לכסף - לפחות מחלת מין. מצרפת ומאנגליה אתה מקבל רק צביעות מגעילה.
- האסון המידוד של מלחמה זאת הוא העייפות. איבנו ישנים מספיק, מקשיבים לכל מהדורת חדשות וכשמגיעה שעת השינה המוח מובע אותה כי הדמיון מדלג על המרחבים ומנסה להתייחד עם הבנים אי-שם.
- מכתבים, אפילו כשהם כותבים על פיסת נייר קרועה, בכתב יד לא קריא, ומורכבים ממשפטים בודדים, מביאים הרגעה, שמחה והקלה לפחות לרגע. לכן, אתם הבנים בשוחות, בעמדות ובכל מקום באשר אתם, כתבו - אין דבר גרוע מן הדממה. היו ברוכים.

לונדון, 15/10/1973

לריני שלום רב.

אני מנצל את ההזדמנות לשלוח לך כמה שורות עם שלום, שחזור לארץ. קשה לתאר במילים את הרגשת התסכול והדכאון שפקדה אותנו ב-10 הימים האחרונים. אנחנו חלויים ב-בי.בי.סי. לכל ידיעה מן הארץ, פרט לעיתונים שמגיעים באיחור של כמעט שבוע, ותוסר האונים שלנו לעזור, להיות פעיל, לקחת חלק במאמץ הגדול - אוכל אותנו. אתם שנמצאים במצור ובמצוקה מהווים עבורנו קרן אור ואנחנו שרויים באפלה של אי-ידיעה ופסימיות.

עיתים דבר גדול ששלחתם הודעות עבור המפשחות באנגליה דרך הסלכס, ואם אפשר להמשיך בדרך זאת יהיה זה לטובה.

כל הקהילה וארגוניה נרחמו לעזרת ישראל וההיענות עצומה. אלפי צעירים מבקשים להתקבל כמתנדבים, רבים מהם מוכנים להקריב פרנסה, מקצוע או לימודים. העזרה החומרית שניתנת ללא שיג עוברת את המשוער. חבל שמצפון העם נדלק אך ורק ברגעים של משבר. כמובן, הפעילות בתנועה מוגברת לרגל המלחמה וחברה מדברים רק על עליה והתנדבות. אינני יודע אם אאחר את המועד במכתב זה, אך ברצוני להסביר לך את ענין קבוצת המתנדבים מאנגליה. חלקם הם חברי גרעין למבוא חמה, חלקם טרם הכריעו - כולם מדריכים בוגרים. עיסוקם העיקרי הוא לימודים גבוהים והדרכה בתנועה, ומשום כך אין הם יכולים להעדר מאנגליה לזמן ממושכת. יחד עם זה רצונם לחרום משהוא ברגע זה הוא עז מאד ודוגמתם חשובה כגורם מחנך בתנועה. רק משק המוכן לקבל את הקבוצה לחודש יוכל להבטיח לחברים שיוכלו לנסוע כמתנדבים, כי בדרך כלל הסוכנות אינה מוכנה לשלוח לתקופה קצרה.

בכלל, יש לי כרגע ענין עם הרבה מתנדבים, כי אני מראיין אותם לפני צאתם לארץ.

אנא, תמצאו איזו דרך לספר לנו על המחרש ולספר לנו את הכל. ואם אנחנו נוכל באיזה שהוא אופן לעזור

כל טוב וברכות לכל החברים.

שלכם,

ג'וני, שולמית והילדים.

30/9/73

שלום ריבי,

קבלנו היום את הברכות לשנה החדשה של המשק וזה זיכה אתכם לתשובה מידית. השנה החדשה אצלנו עברה בהצלחה יותר טובה ממה שציפינו כי הגיעו זמן קצר לפני כן עונן שלוש משפחות ישראליות חדשות, כולל 11 ילדים. כך שלמסיבה שלנו היתה אוירה ישראלית מובהקת. כמובן שזה גם ברתן טון חדש לחיים המשפחתיים שלנו. הם יעבדו כאן מסעט מש"ב בפרויקט ממשלתי בצפון הארץ. כעת יש להם לא מעט בעיות בהיפרט בתיים וסידורים לקראת קליטתם, וזה דבר לא קל במסיבות הקיימות, אבל בעזר להם כמה שאפשר. עם כל כך הרבה ילדים מוכרח להיות שמח.

בית הספר המקומי ביקש מויקי להתחיל ללמד בגלל שליטה גם באנגלית וגם בעברית (?) כי רוב הלימודים שם מתנהלים בשפה האנגלית, והיא מתלהבת מהרעיון.

אבי גם יכול לציין שהיקף הבניין פה לקח תנועה מסחררת וכבר אפשר לראות בתים ותוכניות חדשות צצים בהרבה מקומות מטיבי לעיר. אפשר לקוות שבעוד מספר חודשים לא זכיר את המקום ולפי התכניות הסביבה תהפך מהריסות לסביבה יפה ומודרנית. לאחר הסרגיה בראה את הבס כי יש להם הזדמנות לבנות משהו מיוחד והרבה יותר טוב ממה שהיה כאן לפני כן.

יחד עם זאת אבי מוכרח לציין שמצב המשפחות היהודיות פה הוא די אומלל, הקהילה ירדה מ-20 משפחות לפני הרעידה ל-8 היום. אין להם שום חיים קהילתיים חוץ מתפילות לקראת החגים הגדולים. כשאבי הלכתי להשתתף בתפילות לכבוד ראש השנה בקושי קבלנו מבין. כמון שהרבה פינות בעולם מבחינה כספית הם במצב טוב אבל כיהודים אין להם ולילדיהם עתיד, אבל בינתיים ישראל כמקום להיות לא מעבית אותם. ביקראנו'ה כמקום מאד פרו-ישראלי וזה קצת מוזר כי יש הרבה אנשים פה שהוריהם ממוצא ערבי, לאחר הידיעה על הפלות 13 המיגים הסוריים, כסביכנסתי למשרד כולם מחאו כפיים.

הילדים כבר מדברים גם אנגלית שוטפת וגם ספרדית שוטפת. זה קצת מביש אותנו כי הם לומדים הרבה יותר מהר מאיתנו. ריבה היום דורשת שאנו בלמד אותה לקרוא ולכתוב בעברית גם כן, ובתחיל בתוכנית זו בקרוב. יש לה גישה ללימודים יוצאת מן הכלל חיובית, וזה ממש הפתעה בעימה מאד.

גם העבודה שלי ממשיכה להתפתח כרצוי. רציתי להספיק יותר אבל התפתחות השווקים כאן היא תהליך איטי ובעיית ההתבטאות בספרדית עדיין מפריעה לי.

עד המכתב הבא,

ד"ש חמה ואחולי שנה טובה מכולנו !!

ה ר ר ל ד

טרכות, יום חמישי

11/10/73

לידידינו מכפר הנשיא שלום!

הרבה תודות עבור הדברים היפים ששלחתם לנו - דברי המאפה הטעימים
הוסיפו בקרבנו אוירה של חג ביום זה, ודברי המלבוש מצאו מיד שמוש,
במיוחד אצל אלה שלא הספיקו להתארגן בשעת הגיוס.

אנו רואים במשלוח מנות זה, בטוי לאחידות עם ישראל. מי יתן
ונשיג במהרה את הנצחון במלחמה זו, ואת נצחון השלום!

שלכם בהוקרה

חיילי ומפקדי טוללה ב'
גדוד נ.מ.

x x x x x x x x x x x x x x x x x

ימרי מלחמה באולפן (עבודת בית של כיתה ב')

"כאשר המלחמה התחילה בשבת שעבר אני שמעתי הרבה פגזים יורדים
מסביב המשק. אחרי זה מישורו אמר "לכו למקלטים!" היינו גבורים".

(לוסיל)

"לו הוא הגבור שלי. הוא לא חייל אבל הוא לא פחד מהאויבים שלנו.
הוא תמיד על שמירה, וכל לילה כשהם (האויב) פותחים באש לו הוא
אמר לכו למקלטים מהר מהר".

(מיכאל)

"יש מלחמה עכשיו בין ישראל והאויבים שלה. במלחמה הזאת, יש
הרבה נשק. הרבה מטוסים והרבה חיילים. האויבים שלנו רוצים
להרוג את הבנים של ישראל. בהתחלה של המלחמה פחדנו, אבל יש לנו
גבור (לו) והוא חייל טוב".

(לינדה וג'נין)

11/10/73

יום חמישי ט"ו בתשרי תשל"ד

לשולחים האלמונים מכפר הנשיא צדור שלומות!

מתוך חיבה וחמימות לב מגששים אנו ומחפשים מלות תודה והוקרה.
מעטות המלים שתוכלנה לשקף ולהביע בזכות את רחשי לבנו. אך ברור
הוא כי לבנו חם ורוחנו איתנה. חשיט אנו את לבכם החם וראויים
אתם לציון כי קלעתם ומצאתם את הדרך המקורית ביותר להעביר אלינו את
חום לבכם והערכתכם אלינו החיילים בחזית.

אותו הכובע החמים והגרב הצמרי מחשלים אותנו ומיצבים את קומתנו
לעמוד בפני הקור העז השורר בימים אלה למרות להם הנותחים ושביקות
הפגזים.

בבטן מלאה ובטעם טוב בפה אנו משבחים ומקלטים לכם ואומרים :-
תבורכנה הידיים הלשות את הבצק הגמיש שהפך חיש מהר למעון מלכים
ושמח את קרבנו.

בכלל אין מה להתבייש !!

לכו בדרככם זאת והשבעתם את חיילי ישראל!

באשר למעט מחשבה עליכם,

עבורינו כל רגע,

כל מטוס חולף,

כל יריה ורעם,

כל הישג וקרבו בקרב,

הינם בסוי למחשבותינו

ודאגתנו לכם היושבים בעורף.

פעולותיכם וגלויי ההתנדבות שלכם רק מחזקים אותנו, טופחים על
גבנו ומזכירים לנו כי לא לשוא אנו נלחמים. יש מי שראוי לקרבות
היקרים המוקרבים במערכה. אתם חומת המבטחים שלנו אתם רוחנו, עוזנו,
ומבצרנו. יהי רצון שרוח הליכוד השורה בקרב עמנו יפעמו בקרבנו לעד
ויצמידונו לבצחון ולשלום.

בהוקרה בשם יחידת חיל-האוויר אי-שם.

חיים טרם

ד.צ. 3113

חיים טרם

שכון ג' 340

טבריה

כתובת אזהרית:

הילדים במקלט מראיונים איש את רעהו

אלישע: אתה ביבהלת כשהיצטרכו להכנס למיקלט?
 מפיר: לא כל-כך.
 אלישע: אתה מיתרגש במקלט?
 מאיר: כן.
 אלישע: אתה מפחד מהפגזים?
 מאיר: אני מפחד שזה יפגע באחד הבייביים אבל חוץ מזה אני לא מפחד.
 אלישע: איזה מקלט אתה?
 מאיר: מקלט מספר 9.
 אלישע: איך ישבת במקלט?
 מאיר: ישבתי טוב!
 אלישע: אתה היבבת את החדשות?
 מאיר: כן.
 אלישע: זה נוח במקלט שלכם?
 מאיר: זה נוח מאד!

רקפת: איך אתה מרגיש במקלט?
 מיכי: טוב.
 רקפת: אתה רוצה להישאר עוד במקלט?
 מיכי: כן.
 רקפת: האם אתה מפחד מהפגזים?
 מיכי: לא.
 רקפת: כמה זמן אתה רוצה להישאר במקלט?
 מיכי: שנה.
 רקפת: האם אתה מקשיב לחדשות?
 מיכי: לפעמים.
 רקפת: האם אתה בכלל מבין את החדשות?
 מיכי: כן.

ע ב ת

מה חשבת כששמעת את הסירבה?
 לא חשבתי שום דבר.
 מה עשית?
 רצתי למקלט קצת בפה, קצת התרגשתי.
 ישבת טוב הלילה במקלט?
 כן, טוב מאד.
 את רוצה גם הלילה לישון במקלט?
 אני רוצה לישון פה ליתר ביטחון, אבל אם לא היתה מלחמה הייתי מעדיפה לישון בבית.

דו"ח משיבת המזכירות - 15 באוקטובר 1973

נוכחו: שמואל ח', ראובן ג', מאיר ר', טומי ע', רות ג', יעל ש', ריני כ'.

1. נשמעה סקירה קצרה על הנעשה במשק מאז פרוץ המלחמה. מאחר ועמדנו בלי אחראי לאוכלוסיה בלתי לוחמת, והמקלטים לא היו מסודרים, נרטמו לפעולה מידית, נוסף למא"ז ומרכז המשק, מספר חברים שלקחו על עצמם לתקן, להוביל ולשפר. מיכאל ד' היה לאחראי על המקלטים וקויימה ועדת חירום, שכללה שמואל, אדי, ריני, מיכאל ד', ג'רי נ' וברוס, כדי לספל בכל הבעיות שצצו במשך הימים שעברו.

הוחלט לקיים ועדה לספל בנושא המקלטים, והוצעו כמה כמות, שביניהן צריך להיות בחורה אחת לפחות. כמו כן, הוצע ששתי בחורות מכל מקלט תהיינה אחראיות לשמירת הנקיון. על הרכב הועדה יחלט סופית בישיבה הבאה.

2. הוצאות על מברקים וכו'
ריני מסרה שהיא הודיעה לכל אלה ששלחו מברקים, שהמברק למשפחה הקרובה הוא על חשבון המשק.

3. שנת הכשרה אוסטרלית (בהשחפוח משה)
האוסטרלים הצטרכו לצאח לסמינר בירושלים ב-21 באוקטובר, לשלושה שבועות, ואחר כך לטיולים ולתוכנית במכון וינגייט. כרגע לא ידוע מה יהיה עם תוכניות אלה. סוכס לנסות להשפיע על הגורמים לסדר לפחות סמינר לשבועים, עם טיול בירושלים אחר כך. נדון בנושא אחרי בירורים נוספים.

4. מתנדבים
הוחלט שלא נקבל מתנדבים ואורחים למשק כל עוד אנו ישנים במקלטים.

5. קבוצת הבונים אנגליה
נחבקשנו לקבל קבוצה של 18 מדריכים מהבונים לתקופה של חודש. עד כמה שהדבר חשוב לתנועה ולנו - כחלק של התנועה - סוכס שאין להוסיף לאוכלוסיה כעת. במידה וחברה אלה יכולים לבא בעתיד, נשמח מאד לקבלם. (בינתיים, נמסר מהאחוד שהם נמצאים באור הנר).

דו"ח משיבה משותפת - מזכירות וועדת המשק - 17 באוקטובר 1973

נוכחו: שמואל ח', טומי ע', ראובן ג', רינה כ', מאיר ר', יעל ש', איזי ד', מיכאל כ', סלמה, אריה נ', קולין, רות ג', מיכאל ד', אדי נ', ברוס ו'.

מצב במקלטים והתארגנות לצרכי השעה
נשמעה סקירה כללית מאדי על צורת ההתארגנות במשק, שכפופה להוראות הצבא. סוכס לקיים אספה, שחתקיים בשלושה מחזורים כדי למנוע התכנסות של כל האוכלוסיה ביחד. כמו כן, דיווח אדי על ישיבת המזכירות באילת השחר עם מפקדי החבל. הודגש שיש להעביר לחברה את המושג של חיים בתנאי מלחמה לא קצרה.

כמו כן, יש לקבוע גוף שתוכל להחליט החלטות מיידיות, ובכלל, עד שנוכל למצא דרך לחזור לצורה הרגילה של קבלת החלטות במשק.

אחרי דיון כולל, הוחלט להקים ועדה לטפל בנושא המקלטים. ועדה זו צריכה להביא רשימה מפורטת של צרכי ציוד למקלטים, כדי להכין אותם לטווח ארוך. בינתיים יש לקנות מיד את הציוד השוטף ולהמשיך עם סדורים שבהם התחילו.

הוחלט גם לקיים ועדת חירום לנהול עניני הישוב. הרכב ועדה זו הוא - חברי המזכירות + המא"ד. יצורפו רכזי ועדות שונות, לפי הצורך.

הודגש הצורך בדיונים מידיים בוועדות השונות ובמזכירות בנושאים של למודים, הרבות וכ"ב.

דו"ח משיבת המזכירות - 18 באוקטובר 1973

נוכחו: רינה כ', שמואל ח', רות ג', יעל ש', מאיר ר', יאובן ג',
אדי נ', ברוס ו'.

1. ועדת חירום
זו ועדה החייבת לפעול מספר פעמים ביממה באופן מידי, ועל כן רצוי שתהיה מצומצמת.
החברים הם: שמואל ח', רינה כ', אדי נ', ברוס ו'.
2. ועדת המקלטים: ברוס ו', שאול ס', שילה ב"י, הנרי ש'.
3. מלווה מרצון
האחד מצ"ע שכל חבר יתרום 200 ל"י, ושסכום זה ירד מחקציבי הצריכה. הוחלט להמליץ בפני החברים על הצעה זו בהזדמנות הראשונה. נוסף ל- 52,000 ל"י שיתאספו מתרומה זו, הוצע לחרום עוד 50,000 ל"י מחקציב המפעל.
4. קבלת אמבולנס למשק
קיימת הצעה לקבל אמבולנס לשמוש המשק. הוחלט לברר במה זה כרוך ולמה זה מחייב.
5. שי לחיילים
שריטה וש"א, בעזרת חברות שונות, עוסקות במשלוח חבילות שי לחיילינו. יש כיום 16 בנים בשרות סדיר, ו-26 מגויסים. הוחלט לשלוח שש חבילות במשך וודש זה ע"ח המשק, ולדון מחדש בנושא בעבור המועד.
6. למודים בכתות המשן
ביום ו' תתקיים ישיבת מורים בכפר בלום. ההנחיה היסודית של המשק היא שכלם יחזרו ללמודים בהקדם האפשרי. ועדת הנעורים גבשה הצעות מעשיות לקראת הישיבה בבית החנוך.
7. פעילים ולומדים
הוחלט לברר עם החברים ועם מוסדות האחד על האפשרות להשאיר את הפעילים בבית עד שהמצב יתבהר. כמו כן, כל החברים הלומדים יחבקשו להשאר בבית, לרשות הסדור, עד להודעה חדשה. הבקשה באה בעקבות המצב הקשה בסדור העבודה.
8. רכב
בגלל המצב הקשה עד מאד בקשר לחבורה, מתבקש כל חבר שברשותו רכב כלשהו למסור את המפתחות לידי סדרן החבורה - אלק. כל דרישה לרכב צריכה לעבור דרכו.
9. הגנרטור שלנו במצב שאפשר יהיה להפעילו לחקופות קצרות מידי פעם. נעשים מאמצים להשיג גנרטור אחר.

אנו מודיעים בצער על נפילתו

של

יעקב שרף

ומשתתפים בצער המשפחה ושל

גרעין "גליל"